

Noregs-nýtt

MAI MANED STAA I LÖNN-S-FORHANDLINGES TEGN

Det ligger seige og langvarige forhandlingar bak de forslag som nár er kommet fram til avgjörsele blant medlemmene i 11 forbund. De oppnádde resultat er ikke så store at noen av partene har noen grunn til á være fornøye. Men ar beidskonflikter av langvarig karakter ville være av det værste som kunne hende den sittende regering. De vil nødig bruke voldgift eller lønnsveksel som middel til á diktere partene en avgjörse. Men enná er det mange skjær i sjøen for lønnsoppgjøret er vel i havn.

FINMARK, VÅRT STORSTE FYLKE

stár foran store vansker med hensyn til feilslát fiske. Regeringen makter ikke á hántere saken ved sine garantier. Det meldes at fiskeinntak stopper opp og dermed går store verdier tapt.

Det faller tilbake på kommunene, som får større belastninger og de må til sjúende og sist søke hjelp hos staten.

1STE MAI DETTE ÅRET

opplevde jeg takket være en utsettelse av møtet i Noreg-Føroyarlaget i Oslo til fredag den 3. mai, hvor direktør Kjartan Mohr var gjestetaler. — Min venn, Jørgen Hassfjell, vil sende en melding om det. —

Det var et kjempelangt tok med plakater med krav til den sittende regering og en rekke aktuelle slag ord i forbindelse med NATO og Vietnam-krigen. — Om ettermiddagen var det onlag 2000 unge deltakere i et demonstrasjonstog fra Drammensveien ned til stortorget. Her var det hundrevis av røde flagg, FNL's flagg, bilder av Mao og Ho og en rekke plakater. Det provoserte motstandere til rop og skrik og politiet sto mannsterke foran USA's Ambassade i Oslo. Polititil hest med biler i beredskap fulgte toget. Senere slapp «barna» rokkbomber ut over plassene til sjanse for den svenske taleren og de som sto rundt ham. Men denne demonstrasjonen mot menneskeforakten i Vietnam var både vakker og verdig.

MED GLEDE VIL JEG MELDE

at instruktør i NGU, Torbjørn Martinsen, som ná snart forlater Føroyar har skrevet til meg og anmodet om adressen til Norsk-Føroysk lag. Han er begeistret for sitt opphold hos våre frender i vest. Medlemskapet i vårt vennskapslag bør være en fast konklusjon på et eller flere opphold på Føroyane.

OG NÁR VI ER INNE PÁ VENNSKAP

sá var nedskriveren av disse linjer innvitert til Norge-Israel's fine feiring av Israels 20 års dag den 7. mai i universitetets aula hvor bl. a. utenriksminister Abba Eban var tilstede og holdt hovedtalen. Desverre ble det tillopp til demonstrasjoner på dette møte også, men uroen varte ganske kort, da håndfaste karer fikk kastet dem ut.

Som vanlig lá tilstillingen på et høgt kulturelt nivå.

EINAR GERHARDSEN og RACHEL SEWVERIN,

tidl. sosialminister og mangeårigt medlem av Norges storting vil trekke seg ut av Stortinget 1969. Gerhardsen vil senere skrive noen erindringer og han skulle da sanne lig ha stoff nokk á øse av. Han sier at sida etter krigen har vært den rikeste i hans liv.

VÆRET I MAI HER SØR

er herlig med mye solskinn og værren for tusener av bønder i dette landet. Vi nevner vanligvis ikke været da det prates om straks to møtes for á utveksle sjølfølgelig heter.

TILSLUTT I DENNE MAI-RAPSODI BØR NEVNES

at denne måneden er fylt med nasjonale minnedager. Foruten 1. mai, arbeidernes internasjonale dag, har vi 7. og 8. mai, fredsdagene for 23 år siden. Den 17. mai var nasjonaldag og 23. mai som er avholdsfolkets dag, noe som feires i fellesskap av alle edruskapsorganisasjoner og ellers er det sang, musikk og byfester mange steder.

VEND ORÐ OG DULNEVNI

Hjá arbeiðsfólki okkara og handverkarum er vert at hava í huga, hvørjor ið stríðast fyri rættindi teirra. Arbeiðarar og handverkarar hava ongan annan at lita á enn seg sjálfvan, feløg sini, blað og flokk. Teir eiga at halda um rættindi teirra — um stríðið enn verður tungt — verða tey kortini einaferð vunnin. Tað verður ikki

gjøriligt at kúga hetta fólk, ið ber byrðu landsins, við botnløn og trælakorum.

Enn — á okkara døgum — liva nokur blað og flokkar í teirri sælu trúgv, at hetta fólk bert er amboð teirra fyri at liva. Av hesi orsök stýðja teir tí arbeiðsgevara, ið eisini livur í somu trúgv.

Arbeiðsfólk okkara og handverkarar hava eisini rætt til, og fult so góðan sum øll onnur, at liva. Tað er fyri hesi rættindi teir stríðast. Andstøðan er hørd og langt er á mál. Tí verður altíð nakað eftir, men tað teir ikki rokka at fullfara sjálvir, skal ungólkið og teir, sum í dag eru lærlingar, fullfara. — Lærlingar okkara skulu

Neyðarróp úr Keypmannahavn:

Mótmælisfólk ræða amerikansk ferðafólk burtur

MISSUR UPPÁ IKKI MINNI ENN 60 MILJ. KRÓNUR ELLA
TAÐ SAMA SUM 20 PST. FÆRRI DOLLARS- FERÐAFÓLK
TIL DANMARKAR Í SUMMAR

Prisurin fyri niðurgongdina av dollars-ferðafólki í Danmark í summar verður helst einar 60 milj. krónur.

Hvør hevur skuldina?

Vietnam- mótmælisongur, ið bróta rútur og rópa Yankee Go Home?

Johnson, forseti, við lógum hansara um hækkaðan ferðatoll?

Poul Møller, fíggiarmálaráðharri, við tí hækkaða momsinum?

Enn hevur Johnson ikki rættuliga havt eydnuna við sær viðvíkjandi ætlan hansara um at hækka ferðatollin, men orð hansara um at amerikunenn ikki skulu oyða amerikansk valuta í Europa hava tó havt psykologiskán týðning, tí hvør vil vera ringur amerikanari í Tívoli, tá hann kann vera góður amerikanari á Miami Beach?

Tað er ringast viðvíkjandi teimum, ið ferðast saman. Tann einstaki amerikanarin ferðast enn eins nógv og áður, við danski ferðamannastjórin Axel Dessau í New York vera við. Tað skal tó ikki nógv til, áðrenn hesin eisini verður við hús — t.d. ein litil Vietnam-mótmælisravganga er nokk.

Eið annar danskur ferðamannamaður heldur, at niðurgongdin helst verður at liggja um 20 pst. Tað er tó ringt at geva nakað av-

gerandi svar, tí nógv ung fara ofta avstað í seinastu løtu. Hann sigur eisini, at teir hóast alt meira rokna við øktum ferðamannatali úr Týsklandi, Bretlandi og Noreg. Nokur feløg í Keypmannahavn, ið serstakliga hava við ferðamanna fólk at gera, eru vorðin spurð, og svára tey:

ROYAL HOTEL (SAS-hotellið):

Enn merkja vit onki, men hartil megu vit minnst tann stóra týdn-

HB sigraði . . .

(Framhald frá 1. síðu.)

REGIN KLÁRAÐI

HB hevði yvirtakið í fyrstuni av dystinum, men hevði eingi skot á mál. Verjan hjá KÍ kláraði seg væl og spældi meira saman enn í Havnini móti B 36.

Tá ið umleið eitt kvarter var eftir av fyrra hálvleiki fekk KÍ alt spælið og Ólvheðin hevði eitt hart skot á mál, men Regin kláraði tað meistarligt. Hetta var tað einasta skotið av týðningi sum skotið varð á mál fyrra hálvleik.

I seinna hálvleiki var spælið nakað javnt, men álopsspælarnir sluppu ikki framat at skjóta hjá báðum liðum. Verjurnar báðar

ing, tað hevur fyri okkum, at vit liggja mitt í býnum.

HOTEL IMPERIAL:

Niðurgongd uppá 20 pst. í mai og helst í juni eisini, men annars óbroytt rest av sumrinum.

S.A.S.:

Okkum dámar einki støðuna. Vit hava havt eina litla afturgongd. Talið av ferðafólki fer neyvan aftur, men tann árligi framgongdin uppá 15 pst. er fullkomuliga-horvin.

AMERICAN EXPRESS:

30—40 pst. avbestiltar ferðir.

Soleiðis sær tað also út hjá døgum, so tað er forvitnisligt at vita, um nakað av tí sama kann koma at ger seg galdandi her hjá okkum í summar.

stríddust og endin varð at skotið bleiv longur úti men uttan úrslit.

SIGURIN

Fólk fóru so smátt at vænta, at javnleikur fór at gerast, men tá ið 8 min. vóru eftir, slapp Sverri frá Heðin í vinstra horni og legði bóltin innfyri, har Hendrik setti havið undir hann og á mál.

Løtu seinni kom eitt skot á yvirliggjaran hjá HB, men fór tað til bakkspark.

Dysturin var yvirhøvar væl leiktur av báðum liðum og javnur, men HB-armir spældu rólígt og við skili í.

Olympos.

einaferð taka um endarnar, og hvør sigur at hetta ungfolk tá hevur gloymt hin dagin, tá Føroya lógtung við sambands- og fólkaflokksummonn feldi lógaruppskotið um lonarábøtur fyri lærlingar og samstundis setti tænastumannalónina 10 pst. upp.

Vit eiga øll at skilja, at arbeiðsmaðurin er dottin afturum tá talan er um lonarlagið. Krav teirra um 2 kr. afturat er eitt rættvisiskrav, hvat Dimmalætting so enn heldur og hvussu nógvur greinin hon enn skrivar og hvat hon enn kallar sær. — Hesar báðar krónurnar er so lítið kráv, at um teir óskerdar vórðu vunnar, høvdu tær ikki muna petti til at arbeiðsfjöldin kom nær ella náminds av hinari fjøldini við nýmótans íbúðum, øllum hentleikum, privátbilum og uttanlandaferðum við flúgvára aftur og fram. Arbeiðsgevarin átti, uttan at hoyra tað á einum fundi fyri og øðrum eftir, sjálvur at duga at sæð tað og sjálvboðin skoti upp tað dupulta. Tað við líti kortini ikki verið eitt 2 oyra ov nógv.

Men tíverri er støðan tann at arbeiðsmaðurin skal stríðast fyri hvørt 2 oyra hann skal hava lagt afturat løn sini, og fyri at greiða sína ábyrgd er hann noyddur at arbeiða yvirtíð kvøld eftir kvøld. Soleiðis er liv arbeiðsmansins; har verður eingin lóta til avlops, heila liv sitt skal ferð hansara vera á morgni til arbeiðis og aftaná 12 timar við stríð og slit kann hann

fara heim til songar. Næsta dag aftur tað sama og alla vikuna, men tá stóðar tað heldur ikki. Tað má halda áfram allan mánaðin, heila árið — alt livið. Og fyri at vissa seg at so verður fær arbeiðsgevarin sær stempulklokku. Hetta er støðan og so kunnu teir velja millum skomm og heiður, ið verja hesa støðu.

Hetta fólk hevur ongur møguleikar til útförir, hvørki uttanlanda ella í egna landi sínum. Penningurin er ov lítill — sumuleiðis tíðin. Her verður einki til avlops av nokrum. Hann ið av røttum átti at galdi tað, ið arbeiðsmaðurin stríðist fyri, arbeiðsgevarin, ger tað ikki. Tá er bert ein møguleiki eftir — bórni — ið fara í læru, men tey eru eins illa stódd. Skuldu tey galdi nakað heima, so kundu tey ikki keypt teir skógvar tey skuldu í til arbeiðis. Nei, veruleikin er tann at arbeiðsmaðurin má hava enn longri arbeiðsdag so hann kann leggja afturat sjálvur til lærlingarnar, ið hann hevur sett í læru. Júst tað sum lærumeistarinn átti at galdi.

Her eru vit komin til tað ið Dimmalætting vil vera við er skeivt. Og fyri at bota um støðuna sigur hon orðini vera vend. Tað er ikki lætt at skilja hvussu hetta skal fatast. Samnleikin er tann at hon kallar leiðara sín «Útilberligt», og letur hann allan sum hann er viðgera uppskotið um ábøtur til lærlinganna, ið var felt

á tingi, sum hon heldur vera rætt. Kortini fari eg ikki at nokta at Dimmalætting hevur rætt og eg ha við misskilt og vent orðunum, men samstundis ivist eg ikki í, at hvør einasti, ið lisið hevur greinina, eisini hevur misskilt og ávent orðunum. Kortini kann ikki nokta ast at lagt verður eftir javnaðarblaðnum við hesum óhugnaliga orði, men hetta blað verjir kor arbeiðsmanna, handverkara og lærlinga. Nú skal eg ikki nevna orðið, men spyrja, um ein tilik stóða er skeiv, kann eg kortini?

Orðini verða vend, tað er eitt, men greinin er eisini skrivað við dulnevni (sama hesa ferð), og tað skal helst eisini fatast sum skeivt. — I Dimmalætting nr. 57, er ein av tænastumonnun landsins so naskur, at spyrja blaðið hvør tann Óli O. er, ið spektleyst og amoralskt viðger viðurskipti, sum bera at samfelagnum og ymsum samfelagsins støttum...

Um hesin tænastumaður hevur væntað at fingið í vita hvør hesin Óli O. er, dugi eg ikki at gita. Hann fekk kortini at vita, at tað var ein, ið hvønn leygardag ger viðmerkingar til aktuellar hendingar.

Einki er skeivt í hesum. Blaðið hevur beina støðu og eigur tí eisini at virða somu støðu tá ikki er talan um Dimmalætting. Hon skal kortini fáa at vita at h. er ein ið er í parti við arbeiðsmanninum.